

Skriftlig begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 129.

Bjørn Medom Nielsen (S):

I forlængelse af den forrige omtalte rapport er det således, at der er en række udsagn, som gør det interessant at spørge til, hvorledes forholdene er.

Der står bl.a. i rapporten, at de større børn ikke i lige så høj grad som børn uden for asylcentre lærer retningslinjer for social praksis. De begrænsede boligforhold gør, at der er meget svag mulighed for privatliv, og børnene er meget beskedent indkvarteret. Det giver selvfølgelig anledning til at spørge om, hvorvidt vi kan sige, at børnenes udvikling såvel skolemæssigt som socialt og i øvrigt, med hensyn til hvad der ellers kunne være, er i fare i den her sammenhæng, for det er jo da utrolig vigtigt at få det afklaret. Det er det, jeg har spurgt til i det her spørgsmål.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Hr. Bjørn Medom Nielsen har spurgt til, hvilken konsekvens de mange flytninger mellem forskellige asylcentre vil have for det enkelte barn.

Af Socialforskningsinstituttets rapport om vilkårene for asylansøgerbørn fremgår det, at antallet af flytninger indebærer, at børnene har færre muligheder for at få varige venskaber og er særligt afhængige af deres forældre og søskende, når de skal lære om almindelige sociale regler og praksis.

Der er ikke gennemført en undersøgelse af flytningernes betydning for det enkelte barns psykiske velbefindende og skolemæssige udvikling. Generelt kan jeg sige, at der, som rapporten også viser, er gode rammer for undervisning af asylansøgerbørn, og at børnenes adgang til sundhedsfremmende og sundhedsforebyggende tiltag følger dansk standard, uanset hvilket center et barn befinder sig på. Et barn er selvfølgelig ikke upåvirket af skift, men der er heldigvis rammer, og der er personale til at tage sig af børnene.

Den ekstraordinære situation med et stort fald i antallet af asylansøgere har betydet lukning af et antal centre og dermed flytninger af familier. Men det er så heller ikke så normalt, og som nævnt følger det af reglerne, at familier, der medvirker til udsendelse, alene flyttes én gang.

Kl. 15.05

Bjørn Medom Nielsen (S):

Det er korrekt, at der i undersøgelsen ikke fremgår noget udsagn om, hvorledes det påvirker børnene.

Jeg har her i Politiken fra i søndags en artikel, som handler om børnene på Kongelunden, hvor Agim, som har været 7½ år på et asylcenter, fra han var 3½ år, til han er blevet 11 år, siger:

»I otte år gå rundt på ni, ti centre. To måneder et sted, tre måneder et andet sted. Man mister sine venner, og det er lang tid at vente otte år.

Hvor mange værelser har I?

Et værelse.

Hvordan er det at være der?

Man kan ikke lave lektier hjemme, når de andre ser fjernsyn og min mor er syg.«

Når vi nu er i den situation, sætter jeg spørgsmålstegn ved, hvorvidt vi er i stand til at give den gode undervisning og give de gode forhold for børnene, som skal være i et asylcenter; om vi er i stand til at styrke dem til enten at være i det danske samfund eller vende hjem til deres oprindelsesland.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Når man har været her i 7½ år, er man højst sandsynligt en del af en familie, som for lang tid siden har fået afslag på asyl, og min appel er hver gang: Opfordr de her mennesker til at tage imod de tilbud, der også er fra Danmarks side, om hjælp til at starte en tilværelse i hjemlandet. For de har fået en afgørelse, en meget grundig behandling af sagen i sidste instans af Flygtningævnet, der siger, at der ikke er grundlag for at få asyl i Danmark.

Derfor synes jeg også, at det er ærgerligt, at der er nogle familier, der alligevel sætter deres liv på standby i et asylcenter i stedet for at tage imod den hjælp, som de har mulighed for at få, til at starte en tilværelse i hjemlandet igen.

Bjørn Medom Nielsen (S):

Med hensyn til de her mange skoleskift, der nu bliver tale om, og som er beskrevet i SFI-rapporten på side 70 – hvis det var vores egne børn, det drejede sig om, så ville vi jo selvfølgelig reagere på dem som forældre og som skoleansvarlige – kunne de give anledning til, at ministeren vil undersøge, hvilke muligheder vi har for at undgå de her skoleskift?

Jeg ved godt, at svaret fra ministeren umiddelbart vil være: Jamen hvad angår dem, der nu står i den situation, som er nævnt her, kan de jo bare gøre, som jeg har sagt. Men der er to ansvar